

Sygn. akt II Cz 649/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Bogumił Goraj

SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela Wspólnoty Mieszkaniowej przy ulicy (...) w B.

przeciwko dłużnikowi J. D.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi dłużnika na postanowienie komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. B. z dnia 23.08.2012 roku w sprawie Km 7582/12

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 09.05.2013 roku, sygn. akt XII Co 2915/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 447/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 9 maja 2013 roku odrzucił skargę dłużnika na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. B. z dnia 23.08.2013 roku wydane w sprawie Km 7582/12 w przedmiocie przyznania wierzycielowi kwoty 300 zł tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego zastępującego wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym.

Sąd Rejonowy wskazał, że zarządzeniem doręczonym w dniu 17.04.2013 roku wezwano dłużnika do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez m.in. dołączenie 2 odpisów skargi z załącznikami w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. Termin do uzupełnienia tej skargi upłynął dla dłużnika w dniu 24.04.2013 roku. Uznając, iż dłużnik w/w braku formalnego nie uzupełnił w terminie Sąd Rejonowy na mocy art. 767³ kpc skargę odrzucił nie znajdując podstaw do działania z urzędu.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik domagając się jego uchylenia i merytorycznego rozpoznania skargi na czynności komornika. W uzasadnieniu dłużnik podał, że w dniu 24.04.2013 roku tj. w terminie nadał listem poleconym list zawierający żądane przez Sąd uzupełnienie braków formalnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika należało uznać za bezzasadne.

Sąd Okręgowy uznaje, iż istniała podstaw do odrzucenia skargi wniesionej przez dłużnika jednak nie z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na istnienie tej podstawy dopiero po wydaniu zaskarżonego postanowienia, na co wskazuje treść punktu 3 zarządzenia z dnia 13.06.2013 roku. Na mocy tego zarządzenia poinformowano dłużnika, iż w sprawie XII Co 12768/12 rozpoznano już skargę dłużnika dotyczącą postanowienia komornika z dnia 23.08.2012 roku w przedmiocie przyznania pełnomocnikowi wierzyciela wynagrodzenia w kwocie 300 zł w sprawie Km 7582/12. Nadto wskazano, iż akta sprawy XII Co 12768/12 zostały przesłane do Sądu Okręgowego celem rozpoznania zażalenia dłużnika.

Sądowi Okręgowemu wiadomym jest z urzędu, iż w sprawie II Cz 275/13 rozpoznano zażalenie na postanowienie wydane przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie XII Co 12768/12. Sprawa ta dotyczyła skargi dłużnika na postanowienie komornika sądowego w przedmiocie przyznania wierzycielowi kosztów zastępstwa procesowego w sprawie Km 7582/12. Zażalenie zostało oddalone a skarga prawomocnie rozstrzygnięta. Przedmiot skargi wniesionej przez dłużnika w sprawie XII Co 12768/12 i w sprawie XII Co 2915/13 był wobec tego identyczny. Nie było, zatem dopuszczalne wniesienie ponownej skargi przez dłużnika na tą samą czynność komornika sądowego skoro w chwili wniesienia kolejnej skargi nadal toczyło się postępowanie wywołane wcześniejszą skargą. Postępowanie we wcześniejszej sprawie zostało zakończone na skutek wydania przez Sąd II instancji postanowienia oddalającego zażalenie dłużnika, co nastąpiło w dniu 24.06.2013 roku.

Jak z powyższego wynika skarga dłużnika zarejestrowana pod sygnaturą XII Co 2915/13 winna zostać odrzucona z tej właśnie przyczyny bez wzywania dłużnika do uzupełniania jej braków formalnych.

Oznacza to, iż Sąd I instancji winien odrzucić skargę jako niedopuszczalną na mocy art. 199 § 1 pkt 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc i art. 767³ kpc a nie z uwagi na nie uzupełnienie jej braków formalnych. Zażalenie dłużnika nie może być jednak z tej przyczyny uwzględnione albowiem zaskarżone postanowienie odpowiada prawu.

Dlatego też na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc i art. 13 § 2 kpc zażalenie dłużnika jako bezzasadne należało oddalić.